

Duke Ellington Society of Sweden

BULLETIN NUMMER 1 APRIL 1999. ÅRG. 6

Celebrating Duke Ellington's 100th Anniversary Sweden honours Duke Ellington

Duke Ellington celebrates his 40th birthday in Stockholm 1939. Duke was waited upon in the morning by a group of musicians from the Swedish Radio. In the picture from left to right: Sune Waldimir (leader), Nils Lind (accordion), Nils "Banjo-Lasse" Larson (guitar), Olle Henricson (clarinet), Nils Gustafsson (violin) and of course Duke with a big cake.

From Rolf Dahlgren Collection

Duke Ellington Society of Sweden, DESS

ISSN 1400-8831

DESS c/o Göran Wallén
Skogstorpssvägen 39, 191 39 Sollentuna.
Telefon/fax bostad: 08-96 52 34

Redaktionsgrupp:
Bo Holmqvist, Alf Lavér, Göran Wallén

Postgiro 11 63 75 - 7
Bankgiro 5815-5383

DESS medlemsavgift
är per kalenderår:
Inom Norden 150 kr
Membership outside Scandinavia
\$ 25 pro annum.

Paymentinstruction:
To: Svenska Handelsbanken
SWIFT : hand se ss

For onward transmission to DESS
Account no: 284 083 992
Clearing no: 6917

Vid köp av Azure-kassetter och CD
använd vårt Postgiro eller Bankgiro
Postgironr. för betalning på prenumeration
av DEMS från Belgien är Pg 433 27 36-0

Ordföranden tar till orda:

Hej, Duke Ellington-vänner, nu firar vi 100-årsminnet av Dukes födelse!

Så har då året 1999 börjat och vi närmar oss den 29 april, som är Dukes födelsedag. Några av oss åker förstås till Washington D.C., Dukes hemstad. Där kommer under fyra dagar Duke Ellingtons 100-årsminne att firas. Förhoppningarna är stora på att det blir en minnesvärd resa för oss från Norden. Vi som åker rapporterar i nästa nummer av Bulletin om vad som hände i Washington. Flera nya böcker och CD-produktioner kommer säkert att kunna köpas.

Se under Ax-plock.

I övrigt är det flera händelser som inträffar i Sverige.

Under vecka 16 kommer Clark Terry att turnera i Sverige med Radiojazzgruppen inkl. Arne Domnérus och Viktoria Tolstoy. Musiken blir delvis densamma som den konsert, som spelades in den 21 maj 1994 i Berwaldhallen. Framträdanden sker i Norrköping 20 april, Karlstad 21 april, Helsingborg 22 april, Göteborg 23 april, Gävle 24 april och turnén avslutas den 25 april i Berwaldhallen i Stockholm. Konserten direktsänds i radion under namnet "EBU Special Day" klockan 19.05-20.00. Konserten i Berwaldhallen ingår i en nio timmar lång sändning med Ellingtonmusik från åtta länder, som från Swing City, Kansas City då vi får höra Lincoln Center Jazz Orchestra. Se föregående Bulletin. Den 29 april kommer ännu en EBU-konsert från Montreal med Andrew Homzy, som ledare för ett storband "Euroradio Big Band" med Peter Asplund från Södertälje i trumpetsektionen.

Sverige besöktes i februari av en rysk orkester, Moskva Big Band under ledning av Oleg Lundström. Musiken som framfördes, innehöll flera Ellingtonkompositioner. Enligt Norrköpings Tidningar var konserten klart minnesvärd. En rysk tillverkad LP finns som heter "In Memory of Duke Ellington" C 30-08473-74 (årgång 1977) med denna orkester.

Under året kommer flera bevis på Dukes aktualitet. "Smoke Rings" exemplifierar detta med rubriken "Ellington 100 år" med tre Ellingtonnummer i varje program sedan januari månad. P2-Jazzradion sänder en repris på radioprogramserien om Duke i tio avsnitt från 1994 med programledarna Lars Westin och Jan Bruér. I Sydsvenska Dagbladet fanns att läsa en hel tidningssida om Duke söndagen den 21 februari. Rubrik "ANNO 2000 - Århundradets idéskapare" och "Duke Ellington - djupt personliga klanger", skrivet av Alexander Agrell. En mycket informativ artikel.

I USA görs jämförelser mellan Duke och Gershwin. Washington Post's rubrik är "Who Was Jazz King? It Was Duke", skrivet av Jonathan Yardley.

"Not only did Duke Ellington achieve as much breadth as George Gershwin, whose centennial America celebrates, he reached depths unmatched by any American composer."

Önekligen är Duke en av de största personligheterna i USA under 1900-talet. Inom musikens område är det ju till stor del invandrare som har dominerat i USA. Men Duke var en genuin amerikan med en stor insikt i den musikaliska utvecklingen och traditionen i USA. Dukes påverkan på jazzen behöver vi inte ens diskutera. Den är självklar. Ett axiom.

Bertil Lyttkens bok har nu kommit ut och där står att läsa att redan 1925 spelades Ellingtons musik i Sverige av Sam Woodings orkester. Köp gärna boken, den ger en fin bild genom tidningsklipp av vad som hände i jazzväg i Sverige från 1895 (!!) t.o.m. Duke Ellingtons besök 1939. Mycket intressant läsning om hur jazzintresset utvecklades i Sverige.

Årets Alice Babs / Charlie Norman turné sker i följande städer: Helsingborg (30/4), Malmö (1/5), Linköping (3/5), Jönköping (7/5), Kalmar (8/5), Växjö (10/5), Sundsvall (16/5), Gävle (17/5).

Vårt årsmöte den 12 april kommer att innehålla Magnus Lindgrens storband och det blir en höjdare med 16 man. Magnus skriver nu nytt material för storbandet, som har ett framträdande den 24 september i Konserthuset. Han får idag fler och fler spelningar, nu senast blev han bokad till Skeppsholmen i sommar. Det tycker vi är roligt, eftersom DESS har spelat in hans första CD med kvartett och vi tror på Magnus som ung seriös musiker. I orkestern finns bl.a. Mathias Algotsson p, Anders Garstedt tp, Karin Hammar tb och 1999-års Thore Swanerud-stipendiat Jonas Holgersson tr, samt den fina vokalist Rigmor Gustafsson.

Den 17 maj är vi på Nalen. Vi firar Dukes 100-årsdag!! Programmet finns på ett extrabladd i denna Bulletin. Anmäl er tidigt, bäst genom inbetalning, så vi kan boka platser. Vi hoppas att kvällen kommer att bli minnesvärd.

1999 blir som synes händelserikt och vi hoppas också att de (några), som ännu inte har erlagt medlemsavgiften för 1999 via bank/postgiro är vänliga att göra det och att vi finner nya medlemmar som vill stödja oss i att bevara intresset för Duke Ellingtons och hans musik.

På återseende
We love you madly

Göran

Jazzradians tablå 1999

TISDAG KL 12.00-13.00

JAZZKONSERT - Lunchkonsert i repris från torsdagens konsert kl 21.00

TISDAG KL 21.00-22.00

J@zziT

Skivnytt - interaktivt och retroaktivt m.m. med Lars-Göran Ulander

Repriseras i P2 Sthlm & Malmö lördagar kl 17.00-18.00

TORSDAG KL 21.00-22.00 (Folk & Jazz-kväll)

JAZZKONSERT

Musik från svenska jazzscener, festivaler och radiohus

Repriseras nästa tisdag kl 12.00-13.00

FREDAG KL 22.00-24.00

120 MINUTER

Magasinsprogram förmedlat av Lars-Göran Ulander med aktualiteter, krönikor, serier och livemusik från när och fjärran. Repriseras söndag kl 16.00-18.00

FREDAG KL 22.30-24.00

EURORADIO JAZZ SEASON

Direktsända konserter sänds i 120 minuter från länder anslutna till den europeiska radiounionen EBU under våren och hösten, sista fredagen varje månad

LÖRDAG KL 17.00-18.00 P2 STHLM/MÖ

J@zziT - Repris från måndagen

LÖRDAG KL 18.00-19.15 (Nyheter 3 min kl 18.00)

JAZZKONSERT

Musik av evenemangstyp från svenska och internationella scener

SÖNDAG KL 16.00-18.00 P2 STHLM/MÖ

120 MINUTER - Repris från fredagen

Tillägg

P1 Smoke Rings **Lördag 23.07-24.00**

P4 Smoke Rings **Söndag 23.07-24.00**

Lidingö Jazz Happy Jazz 97.8 MHz

Måndag 07.00-09.00

Torsdag 17.00-19.00

Söndag 20.00-22.00

Radio Viking 101,4 MHz

Torsdag 18.00-19.00 Jazztimmen

Lördag 13.00-15.00 Mälardjazz

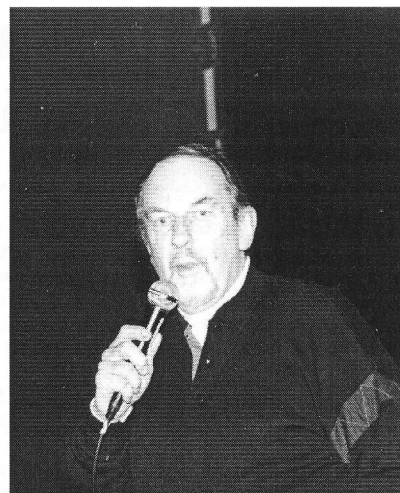
Söndag 12.00-14.00 Sentimental Journey

Hacke Björkstén ökar tempot.

Hans Fridlund i högform och berättar med de stora orden.

Nalle Nilsson vår konferencier med erfarenhet från Nalens Harlem.

Mycket festligt, ganska folkligt och hyfsat fullsatt med Hacke, Hasse, Nalen och Cirkus på tapeten!

Av Bo Holmqvist, foto Olle Lindholm

Så var det den 16 november på förra årets sista sällskapsafton. Ett 100-tal Duke-vänner hade lockats samman med stora förväntningar på både Hacke Björksténs tenorspel och Hans Fridlunds utlovade minnen av Ellingtons Sverigebesök och återuppståndna Nalen. Ingen torde ha gått hem besviken.

Att det blev ett av årets bästa DESS-sammanträden var mycket Hacke Björksténs förtjänst. Det är över fyra decennier sedan han hoppade av gymnasiet och gav sig jazzen i våld och redan 1956 fick han sin första guldmedalj i ämnet då OJ:s Gyllene Skivan gick till den unge Göteborgstenoristen för årets bästa jazzinspelning. Han delade då äran med Jan Johansson, "Bengan" Carlsson, bas (båda göteborgare), trombonkometen Åke Persson (Hässleholm) och Svante Thuresson som inte sjöng utan trummade i *On The Alamo*.

Denna Metronome-EP inspelad i december 1955 blev Gunnar Björksténs avstamp från Göteborg och ut i Riks-jazzen. Någon buskabyg yngling har han aldrig varit, det visade han då när han med framgång tog sig loss ur den ganska coola Göteborgsskolan och etablerade sig som en rättfram och hårdsvängande tenorsaxofonist med idealen förankrade i swingtraditionen. Hur troget han alltså tjänar dessa visade han också den här kvällen då självklart mycket också präglades av Duke Ellington, framförallt melodialet, exempelvis "en gammal juste låt som heter Perdido". Det är lätt att dras med av Hackes smittande entusiasm för uppgiften och kanske litet småsurt att tycka att det ibland blir i stompigaste

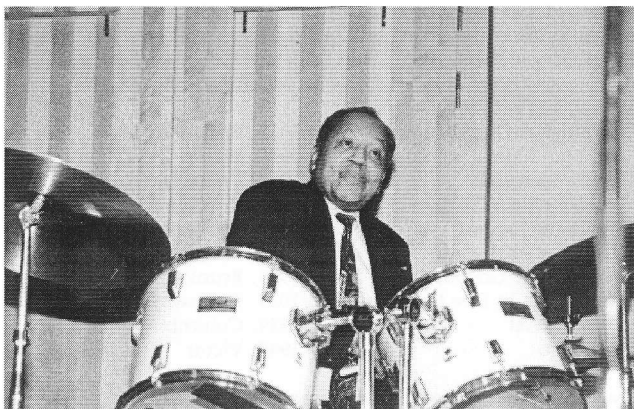
laget - i sitt berömvärda uppsåt att underhålla snubblar showmannen Hacke ibland på näsan ner i en grop som han själv har grävt.

Jag minns med stor glädje en ståtlig *Caravan* och en *Prelude to a Kiss* där Åke Johanssons pianospel fick mig att tänka på raden "så skimrande är havet". Åke Johansson, Arne Wilhelmsson och Ronnie Gardiner assisterade med stoiskt lugn den hyperaktive mästaren som också visade sig vara en god lyrisk tenor i *Sophisticated Lady*. Stor succé - we all love you madly, var så säker.

Hans Fridlund, jazzskribent med stor radioexponering, har mycket att berätta om möten med jazzens svenska och utländska stjärnor och allt är säkert inte smickrande. Den här kvällen uppehöll han sig främst vid den svenska televisionens ganska tafatta försök att kontakta Duke Ellington i mediets barndom, berättade livligt och engagerande om det nattliga livet i Europafilms legendariska inspelningsstudior vid Bällsta River och värdade danspalatset Nationals viktiga roll som nöjescentrum och födkrok för en hel generation svenska jazzmusiker: "Nalen finns, Åke Persson lever"!

TV-inspelningen från Duke Ellington och Ella Fitzgeralds Cirkuskonsert den 8 februari 1966 blev en stor aha-upplevelse: 40 minuters briljant jazz-tv-underhållning med en mästerlig Ella F på sitt mest givmilda och generösa humör och en Duke E i högform i rollen som orkesterledare, befriad från pianotvånget av Ellas ackompanjator vid tiden, Jimmy Jones. Kan det bli mycket bättre ??

Knappast, tycker protokollföraren Bo Holmqvist, som blev allt gladare ju längre kvällen led

Ronnie Gardiner myste bakom trummorna.

Åke Johansson vid pianot avlyssnas med intresse av Arne Wilhelmsson bas och Hacke.

Skrev någon annan Dukes populäraste?

Vid protokollet Bo Holmqvist, foto Elvis Dean

Ungefär hälften (46 personer) av de som kom till årets första möte den 1 februari gjorde sig mödan att delta i kvällens omröstning som gällde Duke Ellingtons och Billy Strayhorns främsta kompositioner – eller snarare ett slags 10-i-topp: vilka kompositioner är Era favoriter, löd frågan. Segrade i denna omöjliga utslagstävling gjorde inte helt oväntat "Mood Indigo", Ellingtons meditativa pastellmålning från 1930, som han påstod att han skrev medan han väntade på att mamma skulle bli färdig med middagen. Royalties fick han som så ofta annars dela med promotorn Irving Mills, som står som medkompositör.

En annan som hävdade sin upphovsrätt var Barney Bigard som till slut stämde Ellington i ett försök att få del av inkomsterna. Bigard påstod att melodien ursprungligen hade skrivits av Lorenzo Tio, Jr., som varit hans klarinettlärare i New Orleans, men att Bigard skulle

Harlem Jazz Camels med Dan Barrett på plats.

Dan Barrett med trumpet uppbäckas av Sigge Dellert tr och Stefan Lindstein tb.

Bent Persson tar ton.

Harlem Jazz Camels med Claes Brodda kl, och Göran Eriksson as, i förgrunden.

ha gjort betydande förändringar. För att ytterligare komplicera fallet, finns det experter på New Orleansmusik som säger sig ha hört A.J. Piron orkester spela stycket i New Orleans decennier innan det i Ellingtons första version kallades "Dreamy Blues", det namn som även Piron skall ha använt för stycket.

Det är således ett omtvistat mästerverk som 29 röstsedlar korade till favorit, hårfint förpassande "Black and Tan Fantasy" till andraplatsen med 28 röster. Därefter följde som nr 3/ "Creole Love Call", 21 poäng. 4/ "Don't get around much anymore", "Solitude"/"Take the A-Train", alla tre 20 poäng vardera. 5/ "Sophisticated Lady", 19. 6/ "It don't mean a thing if it ain't got that swing", 16 7/ "In a sentimental mood"/ "Ko-ko", båda två 15 röster.

Nå, det har stormat kring mästarens melodislingor förr, svåra att copyrighta i en hektisk musikkvärld där nästan alla lånade av varann och populärmusik sågs som en slit-och-släng-vara. "Mood Indigo" är kanske inte det mest briljanta arvegodset ur den stora ellingtonska melodiskatten men en ovanligt sluten och komplett produkt i ett meditativt stämningsläge som lyssnaren stiger ur ren och lugn som efter väl tempererat bad. Ett utmärkt val alltså, fast ändå diskutabelt särskilt då med tanke på att varje val egentligen är dömt att ständigt följas av ett nytt.

Denna Ellingtonafton präglades annars mest av bekantingarna i Harlem Jazz Camels, förstärkta av trombonisten och trumpetaren Dan Barrett. Han gjorde ett gediget och kompetent intryck på båda instrumenten (och på ventilbasunen som han också blåste i) – lustigt nog tyckte jag att han spelade mer dristig och peronlig jazz på trumpet än på trombonen, som ju tycks vara hans huvudinstrument. En klart sympatisk framtoning som skulle ha vunnit på en touche av äventyrlighet (litet trial-and-error), men just den egenskapen finns å andra sidan i rikt mått hos andra herrar i bandet som valt att frivilligt dra på sig den tvångströja som vävts av otidsenliga stilideal. Faran i pastischen består just i att det perfekta kan uppfattas som parodiskt – jag är säker på att en så stilsäker och välformulerad musiker som Bent Persson är medveten om detta och nödvändigheten av att befria sig från förlagans tyranni och erövra nya världar. Är inte det jazzens bärande musikaliska idé?

Det är roligt att lyssna till Harlem Jazz Camels av det enkla skälet att det är skönt att stampa takten. Det var roligt att lyssna till Leif Hallin av det enkla skälet att han löste en vanskelig uppgift på ett redigt och mycket underhållande sätt. Det är faktiskt väldigt svårt att "radioprata" inför publik med bara en grammofon och en packe skivor som vapen. Kunde någon komma på ett sätt förnya genren, vore det värt ett litet extra Nobelpris.

Och här är Dukes egen favoritlista från Down Beat 1952.

Duke var ju alltid ovillig att tala om sin bästa komposition, men denna gång gav han med sig. Han berättade för Down Beat att följande kompositioner har haft störst betydelse för honom själv:

1. Birmingham Breakdown	1927, Brunswick
2. Old Man Blues	1930, Victor
3. Creole Rhapsody	1931, Victor
4. Reminiscing In Tempo	1935, Brunswick
5. Showboat Shuffle	1935, Brunswick
6. Harmony In Harlem	1937, Brunswick
7. I Let A Song Go Out Of My Heart	1938, Brunswick
8. Something To Live For	1939, Brunswick
9. Country Gal	1939, Columbia
10. Flamingo	1940, Victor

En lista som skiljer sig totalt från vår egen omröstning.

Axplock

FRÅN DEN STORA DUKE ELLINGTON-VÄRLDEN

plockade av Göran Wallén

INTERNET, MAIL OR/AND FAX CONNECTION, PLEASE!

Do you have a Mail or/and Fax connection? Please, tell us so we know your address or/and faxnumber. That we can save some money by this new way of communication.

Duke Ellington Centennial Celebrations

1. Duke Ellington Centennial Symposium, Amherst, MA, March 4-6.
2. New Orleans Music Colloquium: Duke Ellington and New Orleans, April 9-11
3. Ellington '99 in Washington, April 28 - May 2
4. Ellington Festival/Symposium, University of California at Los Angeles, May 1-2
5. "America in Rhythm & Tune" featuring the Lincoln Center Jazz Orchestra with Wynton Marsalis at the Kennedy Center Concert Hall, April 26, and the Alvin Ailey American Dance Theatre, April 28-May 2.
Email: wpas@wpas.org
6. In Canada Andrew Homzy will direct a band composed of musicians from a number of countries, assembled through the European Broadcasting Union (EBU), in a concert broadcast internationally and later issued as a double CD. This event on April 29.
EBU will also broadcast eight hours of Ellington music April 25, starting 4 pm GMT, ending with program from Canada and USA. Eight countries will participate.
7. Cleveland had a revival performance of "A Drum Is A Woman" at the end of January with local musicians and Clark Terry, Diane Reeves, Joya Sherrill and Britt Woodman. Lectures were held by David Hajdu, John Hasse, Patricia Willard and Stanley Crouch. The orchestra was led by Barrie Lee Hall tp, from Houston. BL Hall will lead an orchestra in Dallas on April 29 to celebrate Duke Ellington.
8. Smithsonian Jazz Masterworks Orchestra will play selections from the sacred repertoire at the National Cathedral, April 29.
9. Sweden: A concert will be held on May 17, at the famous jazz palace Nalen in Stockholm. There will be three orchestras playing.
10. From February 10, 1999 Wynton Marsalis will lead classes called "Insight on the Blues" about Ellington at Juillard School in New York. Also there will be concerts during the year in Lincoln Center and a tour in USA with Lincoln Jazz Orchestra lead by Wynton Marsalis.

A Get-together-Evening at Alice Tully Hall, Lincoln Centre.

Thursday January 14, Duke Ellington alumnis were gathered to remember old times. There were 17 musicians as follows: Eddie Preston tp, Britt Woodman, Buster Cooper, John Sanders, Art Baron and Vince Prudente tb, Harold Ashby ts, Norris Turney as, Aaron Bell b and p, Jimmy Woode b, Butch Ballard and Louis Bellson dr, Dolores Parker- Morgan, Joya Sherrill and Al Hibbler voc, Lawrence Lucie g (born 1907), plus Milt Grayson vocal.

Willie Cook from Stockholm could unfortunately not go to New York. Arranger of the evening was the Ellington family and it lasted for about two hours with Robert O'Meally as leader of the panel.

In Memoriam

ROY BURROWES, TRUMPETER, COMPOSER

Roy was born 1930 in Kingston and came to USA 1946. Played with Coleman Hawkins 1956 and after the Ellington period he played with Ray Charles, Mal Waldron and Archie Shepp. A CD called "Live at the Dreher" with Mal Waldron was recorded March 10, 1980 in Paris. Roy played with the Duke Ellington Orchestra from April, 1962 up to April, 1963. Rolf Ericson replaced Roy in April 1963 just before the Orchestra went to Europe on May 25, 1963. Roy died in London in November 1998. He lived in London and Europe during many years. He also played with Count Basie and Ronnie Scott's Orchestras.

VÅR REVISOR LARS GLENNGÅRD AVLED DEN 10 JANUARI 1999.

Lars Glenngård har hastigt och oväntat avlidit 69 år gammal. Lars har varit aktiv medlem i DESS och arbetat som revisor i vår förening DESS sedan starten 1992. Vår ekonomi har därigenom övervakats med den bästa yrkesmässiga kunskap, som vi kunde få. Musiken fanns alltid vid sidan av hans arbete på Revisionsföretaget Ernst & Young där han hade en ledande befattning. Lars spelade flygelhorn på fritiden och för några år sedan spelade Lars vid ett tillfälle med Arne Domnérus för att samla in pengar till välgörenhet och det var naturligtvis en höjdpunkt för Lars som musiker. Vid begravningen spelade Arne Domnérus i duoform med orgel "Heaven" och "Almighty God". Vi kommer att sakna Lars och förenar oss med hans familj i sorgen över en förlorad kamrat och medmänniska.

New CD:s and books

Alice Babs's new CD from October 25, 1973 in Malmö, Sweden

The CD CAP 1234 from Caprice Records will be released at the beginning of April 1999.

Magnus Lindgren ts, f, cl

A new young tenor sax player is Magnus Lindgren, 24 years of age, who at the moment gets great reviews for his first CD, in which he concentrates on the music of Duke Ellington. You will find the details below. It can only be bought through the DE Society of Sweden - and we highly recommend this first document from a musician who no doubt will become a new star on the Swedish jazz firmament. His second CD, called "Jazz from Sweden", will be produced this year by Caprice Records

Magnus Lindgren plays with Mathias Algotsson's trio.

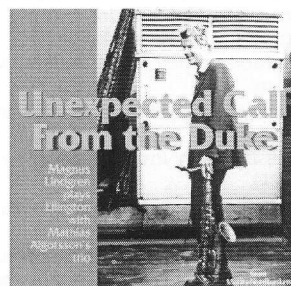
"Unexpected Call From The Duke", Sound Merita-Nordbanken cd-102 Magnus Lindgren ts, cl, f, Mathias Algotsson p, Hans Backenroth b, Johan Löfcrantz dr. Recorded in Stockholm, September 28, 1998.

Titles: 1. Take The "A" Train 2. In a Sentimental Mood 3. Perdido 4. Stompin' at The Shuffle Club 5. Come Sunday 6. Rockin' In Rhythm 7. C Jam Blues 8. Prelude To a Kiss 9. Cottontail 10. I Let a Song Go Out Of My Heart.

Liner notes by Bengt-Arne Wallin, musician, composer and trumpeter.

Magnus Lindgren, tenorsax, flöjt, klarinett

Magnus är född 1974 i Västerås. Magnus spelade gitarr som sexåring och kom i kontakt med musiken genom pappas dansorkester. Vid 13

år spelade Magnus trummor och sedan blev det saxofon genom att lyssna på bl.a. Charlie Parker. Därefter blev det studier på Musikhögskolan. Under några år har sedan Magnus hunnit att spela med Herbie Hancock, Louie Bellson, Arne Domnérus, Jojje Wadenius, Jesper Thilo, Lill Lindfors, Lisa Ekdahl, Nils Landgren samt Willie Crafoord.

Några utmärkelser har det blivit: Faschingstipendiet 1996, Lars Färlöf-stipendiet 1997, Stallbrödernas stipendium 1997, Thore Swanerud-stipendiet 1998, Gevaliariet 1998 samt Jazz i Sverige 1999 (Caprice Records). I P2-Jazzradios omröstning 1998 erövrade Magnus andra plats i kategorien "Årets nykomling i Sverige" tillsammans med vokalist Rigmor Gustafsson.

Mathias Algotsson, piano

Mathias är född 1971 och uppvuxen i Haninge, Stockholm. Mathias började spela piano vid 5 års ålder. Efter Adolf Fredriks Musiskola i fem år blev det Musikhögskolan. I dag frilansmusiker i mindre grupper och storband. Mathias har spelat med Jesper Thilo, Rigmor Gustafsson, Ronnie Gardiner, Rolf Ericson, Putte Wickman samt Viktoria Tolstoy. Mathias erhöill Thore Swaneruds stipendium 1997.

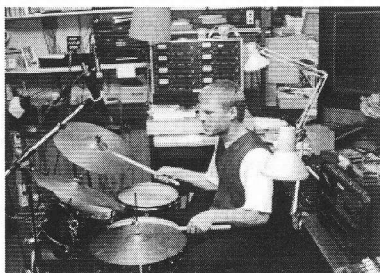
Hans Backenroth, bas

Hans är född 1966 i Karlstad. Han har studerat bas på Musikhögskolan i Stockholm 1987-90. Medlem i Fredrik Noréns orkester 1988-90 och har sedan arbetat med en mängd olika musiker bl.a. Arne Domnérus, Putte Wickman, Monica Zetterlund, Bengt Hallberg, Rolf Ericson, Harry Sweets Edison, Toots Thielemans, James Moody, Jesper Thilo. Hans har medverkat i c:a 30 st CD-inspelningar. Han undervisar sedan 1994 i kontrabas på Kgl Musikaliska Akademin i Stockholm.

Johan Löfcrantz, trummor

Johan är född 1969 och kommer från Södertälje. Utbildade sig först på Södra Latins musikprogram och sedan blev det Musikhögskolans 4-åriga utbildning i Stockholm. Johan har spelat med bl.a. Arne Domnérus, Nogenja och Bosse Broberg, Peter Asplund och även medverkat i andra genrer som folkmusik, pop samt gospel. Johan undervisar också sedan 1998 på Musikhögskolan.

Johan erhöill Thore Swaneruds stipendium 1992.

The CD is only available from the Duke Ellington Society of Sweden, (DESS).

Fotograf vid inspelningen var Olle Lindholm

Ben Webster and Dexter Gordon, Baden 1972, TCB 02102

A new CD with Dexter Gordon and Ben Webster from Baden-Baden, Germany, Nov. 11, 1972 is released. Probably earlier only available as Radio Broadcast from Swiss Radio Days Series. The Rhythm section is: Kenny Drew p, Bo Stief b, Ed Thigpen dr.

Titles: Indiana (1), In a Mellotone (1), Ben's Blues, Sunday, How Long Has This Been Going On?, I Got Rhythm, My Romance, Perdid (1).

(1) Dexter participates. Ben participate on all titles except Indiana.

Al Sears on CD Wesa 823. Recorded September 21, 1951

"Groove Station" King-Federal-DeLuxe-Saxblasters vol. 1.

From King recordings is now a session available with seldom released material. In the orchestra were

Emmett Berry tp, L Brown tb, J Hodges as, Al Sears ts, Leroy Lovett p, Lloyd Trotman b, Joe Marshall dr.

Titles: Baltimore Bounce, Groove Station, Now Ride The "D" Train, Nell Don't Wear No Button Up Shoes, Marshall Plan, Steady Eddy, Azores, Berry Well.

The Duke Ellington Centennial Edition

24 CD-box with The Complete Duke Ellington Victor Recordings 1927-1973

This box will cover all recordings from RCA Victor from the beginning up to the end 1973.

Steven Lasker will produce 13 of these, doing both engineering and liner notes from the earlier years. Also D. Morgenstein, B. Priestley, S. Dance, P. Willard, S. Crouch will make liner notes to the box for the later years. The sound will be superb. The box is organized in six subsets:

1. The Early Recordings (1927-1934), 7 CD:s, 2. The Early Forties Recordings (1940-1942), 6 CD:s, 3. The Complete Mid-Forties Recordings, 3 CD:s, 4. The All-Star Sessions and Seattle Concert, 1952, 1 CD, 5. The Three Sacred Concerts (1965-1968-1973), 3 CD:s, 6. The last Recordings (1966-1973), 4 CD:s

The box will be on sale in April/May and the price will be around \$ 400. The booklet has 128 pages.

Columbia releases five new CD:s.

The following five CD:s will be available from Columbia during spring and summertime. Earlier released on LP.

CD no 1. From 1927-1940, from the Washingtonians and the Harlem Footwarmers.

CD no 2. 1947-1952, During the post-war period.

3-box CD "The Duke", 3-CD-box from 1956-1962.

The box includes the following LP:s :

1. **Ellington at Newport** (C2K 64932). This is the real recording from Newport. Liner notes by Phil Schaap and George Avakian. Obs! On the LP it were studio and live recordings.

2. **Such Sweet Thunder** (CK 65568), 22 tracks. Liner notes by Phil Schaap and Bill Berry.

3. **Black Brown & Beige** (CK 65566). Liner notes by Phil Schaap and Monsignor John Sanders.

First Time! The Count Meets The Duke (CK 65571). Liner notes by Aaron Bell and Phil Schaap.

Anatomy Of a Murder (CK 65569). Liner notes by Wynton Marsalis and Phil Schaap.

Duke Ellington volym nr 10, april-juni 1930

Master Of Jazz, MJCD 145

April 3: The Mooche -2 /-3, Ragamuffin' Romeo, East St. Louis Toodle-Oo -2 /-3. April 11: Double Check Stomp -2, My Gal Is Good For Nothing But Love -2, I Was Made To Love You -1. April 22: Double Check Stomp -A, Accordion Joe -A/ -B, * Unknown Title -A/ -B. June 4: Sweet Dreams Of Love -1 /-2, Jungle Night In Harlem -2, Sweet Jazz O' mine -1 /-2, Shout'em, Aunt Tillie -1. June 12: Sweet Mama -1 /-2, Hot and Bothered -1, Double Check Stomp -2, Black and Fantasy -1. * acc. to Dick Bakker's book, " Cotton Club Stomp".

Eddie Lambert's book is out!

Duke Ellington "A Listener's Guide"

Eddie Lambert's book is now available to buy. Members in DESS can order the book with 20 % discount. Please ask for discount !!The market price is \$ 95 plus freight.

You can order from this address:

Scarecrow Press, Inc.

4720 Boston Way, Lanham, Maryland 20706, USA

Tel: (301) 459-3366 and fax (301) 459-2118 and toll-free number 1-800-462-6420.

The guide provides jazz fans, from scholars to novice listeners, with a detailed critical commentary on Ellington's recordings from 1924 to 1974. The guide begins with a brief overview of Duke's mu-

sic. The chapters follow in a chronological sequence covering identifiable stages in output and considering Duke's works in their musical context.

Duke Ellington Story On Records (DESOR), written by Luciano Massagli and Giovanni M. Volonté
This two-volume edition of DESOR reportedly will be more complete than any published discography. DESOR will be introduced in April at Ellington '99 in Washington.

Ken Veil from England will present two new books about Duke Ellington.

The two volumes will come out on the market during 1999. It deals with Duke's life in a diary day-by-day form, a technique like the one used by Klaus Stratemann had in his famous book from 1992. Rolf Dahlgren has been supporting Ken with his collection of photographs.

New Billy Strayhorn scores offered

The Manuscript Editions project is an initiative of Billy Strayhorn Songs, Inc. and Walter van de Leur. New scores are added to the catalogue of Billy's compositions and arrangements. For more information on these handsomely prepared scores, write to PO Box 10285, Pittsburgh, PA 15232 or visit the Strayhorn website: <http://www.billystrayhorn.com>

Johnny Hodges's websites

Michael Palmer, Australia, has created two web addresses for Rabbit Lovers.

<http://www.thrill.to/hodges> and <http://www.alphalink.com.au/~michaelp>

Corrections of Bulletin No 4, 1998

The article about Bubber Miley was published in Orkester Journalen in May, 1994. We will be back with a new article about Bubber Miley in the next Bulletin.

The pianist at our meeting on September 7, 1998 got the wrong name his real name is Jan Sjöblom.

Duke Ellington in Düsseldorf: Vocalist is probably Lil Greenwood and not Devonne Gardner as said on the CD.

Ella and Duke at Côte d'Azur Concerts, 8-CD Box

Verve 314 539 033-2

The 13 first recordings from the box can be found at CD, Sarpe Top Jazz SJ-1018.

The CD Laserlight 17097 "Things Ain't What They Used To Be" includes from the same date "La Plus Belle Africaine", "Smada", "Satin Doll" and "Azure".

Additional comments to our article about Ella and Duke, February 7 and 8, 1966.

Sjef Hoefsmit replies about Imagine My Frustration, Duke's Place and Azure:

"The first group of three titles (that are the three you have found on Benny's tape) cannot be confirmed. It is suggested that they are from a studio session in Stockholm. The only time that these titles are played together in the same session is in the Norman Grantz recording session in October 1965."

DESS comments: The versions of Imagine My Frustration, Duke's Place and Azure, listed by us with reservations under the first concert, 2nd set of February 7, 1966 are genuine live recordings with a large audience, and musically they are aurally different from the October, 1965 studio versions. As we mentioned in the DESS Bulletin No. 4 1998, p.4, these live versions of Imagine My Frustration and Duke's Place are also aurally different from the other versions from February 7 and 8, 1966. The first two titles are performed in one sequence without interruption, but there is a brief pause between Duke's Place and Azure, which could mean either that some applause or talking between these numbers was unrecorded or edited out, or that other titles were performed between them.

Sjef: The telecast called "Ella and Duke in Spain" is from on January 26, 1966 and under the name "Noches Del Sabado". Gordon Ewing noted "Duke played in Barcelona on the 26th and the next day in Berlin".

DESS comments: If the telecast from Spain was broadcasted January 26 it couldn't include selections from Stockholm.

Sjef: About the versions of "Serenade To Sweden", "The Queen's Guard", "Looking Glass" I think the sequence was "Looking Glass" (take 1), "Looking Glass" (take 2), "The Queen's Guard" followed by "Serenade To Sweden".

DESS comments: The question about the versions of "Serenade To Sweden", "The Queen's Guard", "Looking Glass" is unclear to us. We have heard excerpts from the rehearsal of February 8, 1966 only on a tape from a radio broadcast, which includes only one take of each title. Our listing of alternative versions for three titles was taken from Ole Nielsen's discography, which should be amended according to your notes above.

Sjef: There is no Kinda Dukish before "Rockin' In Rhythm".

DESS comments: You are right, we didn't make a wrong remark.

We don't believe that the telecast from Sweden only includes recordings from Stockholm.

About the photographs in our Bulletin

Most of the pictures printed in the Bulletin have either been taken by Olle Lindholm or emanate from the personal archives of Rolf Dahlgren.

Olle Lindholm started to document jazz events with his camera already in the 60's.

One of the first great occasions came with the visit of Duke Ellington and his Orchestra to Borlänge, Sweden in 1963. He is an energetic chronicler of the life of the Ellington Society.

Rolf Dahlgren has spent the larger part of his life working in jazz circles. He started out as a journalist in a socialistic newspaper "Folkets Dagblad" led by Nils Flyg already in 1939 and that same year he reported from the visit of the Duke and his Orchestra in Stockholm (April 29, 1939). The year thereafter he took up writing and working for the initiator and owner of the jazz magazine Estrad, Nils Hellström. Hellström was also promoting jazz concerts and tours and these activities brought all kinds of PR- and related material that was saved and catalogued by Rolf.

Thanks to him we have had the opportunity to use this great wealth of pictures and texts in the Bulletin and will so do in the future. He has travelled with Duke and Billy (Strayhorn) and he was a close friend of Ella Fitzgerald. Perhaps one day he will tell us what really happened when Frank Sinatra was left standing in the street as Ava Gardner disappeared in a taxi cab - it took place in 1953 in Sweden and Rolf was there as witness to the end of a very stormy marriage!

Rolf and Duke in Stockholm 1958. The photographer is Billy Strayhorn.

PS Latest News !!

A biographical work by Austin Lawrence is scheduled for release during the centennial year.

Pressrelease: "The Duke Ellington Masters" has signed the exclusive rights to all Duke Ellington & His Orchestras performance sold/licensed through a contract with the estate of Mercer Ellington. This announcement will be made April 29 in Washington by Karl Emil Knudsen, Denmark. email: storyvil@post8.tele.dk

Ken Vail has named his book "Duke's Diary". It will be out in March /April 1999. Part One of two will cover 1927-1950 and has 368 pages, paperback.

The address for ordering the book is: Vail Publishing, 36 Histon Road, Cottenham, Cambridge CB4 8UD, England. The price is £ 33 plus porto.

Peter MacHare with "A Duke Ellington Panorama" has changed his Internet address to:

geocities.com/BourbonStreet/Square/2660/ell/index.htm

Richard Ehrenzeller will produce a broadcast through Internet on April 25 at 9.00 am Eastern Time or 13.00 GMT. If you have computer and speaker contact : www.wbgo.org

Betty Roché, jazz- and bluesinger

Betty was born Mary Elixabeth Roach and Duke changed her name to Roché. She was born Jan. 9, 1918 in Wilmington Delaware, and died Febr. 16, 1999, at the Mainland Manor Nursing and Rehabilitation Center in Pleasantville, N.J., USA. She started out at the end of the 30's and joined Duke Ellington in 1942/44 as a substitute for Ivie Anderson just before Ellington's first Carnegie Hall Concert. She had great success in the suite "Black, Brown and Beige" in which she sang the Blues sequence, but her rendition was not published on record until in the 70's, then on the Prestige label. She was never really recognized as an Ellington vocalist although she rejoined the band in 1952/53 - from that year she can be heard on the Columbia LP Uptown in "Take the A-train". Later on she made three records in her own name. Take The "A" Train, Bethlehem BCP-6026, recorded 1956 and Singin' & Swingin', Prestige 7187, recorded June 3, 1960 and Prestige 7198, January 24, 1961.

Roy Burrowes, trumpeter, composer

Roy died December 12, 1998 in London. Roy was born 1930 in Kingston, Jamaica and came to USA 1946. Played with Coleman Hawkins

1956 and after the Ellington period he played with Ray Charles, Mal Waldron and Archie Shepp. You can find Roy as soloist on a CD produced in France called "Live at the Dreher" with Mal Waldron, March 10, 1980, Paris.

Roy played with the Duke Ellington Orchestra from March 23, 1962 up to April, 1963. Rolf Ericson replaced him just before the Orchestra went to Europe on May 25, 1963. Roy participated February 7, 1963 in the recording at Circus with Alice Babs. He lived in London and Europe during many years. He also played with Count Basie, Sonny Rollin and Ronnie Scott's Orchestras.

Stanley Dance, USA

Stanley Dance, the British jazzcritic, died February 23 1999, at the age of 88. Stanley was born 1910 in Braintree, England. He was married to Helen Oakley Dance since 1947. He was an important force on the early British jazzscene as a writer and Duke Ellington-fans will forever be grateful for his affectionate approach to anything dukish. His book "The World of Duke Ellington" (in Swedish 1971, Bokförlaget Spektra) has become a classic as a personal testimony about the Duke, his music and his lifestyle. Dance also cooperated with Mercer Ellington in writing the book about the complicated relationship between the famous father and the aspiring son.

More about Stanley Dance to the next issue.

Norrköpings Tidningar

Fredag 12 februari 1999

i samarbete med ABF

Ellington 100 år

... firas med Radiojazzgruppen
och gästsolisterna Clark Terry,
Arne Domnérus och Viktoria Tolstoy

Louis De Geer tisd 20 april 19.30

**Förköp: Biljetttforum, Dalsg 16, tel 011-15 51 00
samt hos alla ATG-ombud.**

How Trivial

Test your knowledge of Ducal trivia with our quiz.

Match the nicknames and the prominent Ellingtonians.

a/ Butter b/ Kometen c/ Floor Show d/ Little Posey e/ Mex f/ Dumpty
1/ Duke Ellington 2/ Paul Gonsalves 3/ Quentin Jackson 4/ Freddy Jenkins 5/ Ray Nance 6/ Åke Person

2/ What is the connection between the Ellington recordings "Yearning For Love" (1936), "Blue Cellophane" (1945) and "Rue Blue" (1967) ?

3/ Who introduced the composition "Rock In My Bed" in the 1941 musical Jump For Joy in Los Angeles ?

Answers to Trivial Quiz look at the next page.

Kanadas ledande bandleader dubbeljubilerar med Duke 100

Av Sven Tollin

Jim Galloway är inte bara Kanadas förnämsta storbandsledare – han har också haft Duke Ellington som ledstjärna i praktiskt taget hela sitt liv. Både de gånger som arrangemangen i Duke Ellington Society förlagts till Kanada har Jim medverkat med sin orkester och givetvis skall Jim ge Duke sin tribut vid den trettonde årliga jazzfestivalen i Toronto i juni. Det blir då inte bara en specialkonsert uteslutande med Dukes musik utan också ett kyrkligt uruppförande.

Denne "kändiskanadick" är dock i själva verket inte kanadensare. Han föddes i Skottland strax utanför Glasgow för över sextio år sedan, utbildade sig till grafisk designer men fångades snart av den moderna musiken. Jim valde slutligen saxofonen som sitt uttrycksmedel och spelar både alt, tenor, baryton och klarinett. Som soloinstrument föredrar han dock sopransax.

Dubbelt Duke-jubileum

Bandet skall alltså dubbeljubilera i år, dels fira sina egna 20 år men också DE:s 100 år. Även om hela året ges Dukekarakär, blir det just vid sommarens Down Town du Maurier Festival tio dagar i juni som man mest kommer att märka tributen till Duke.

Och publiken kommer att få vara med om en världspremiär, säger Jim med berättigad stolthet. Jag var med i studion då Duke 1973 repeterade sin tredje Sacred Concert, just innan han insjuknade. Den tejpens finns kvar och har inspirerat mig och mina musiker. Vi har fått ett flott erbjudande av mångmiljonären Nickie Goldsmith, som sedan några år arrangerar en klassisk musikfestival i Toronto, att ge en kyrkokonsert. Det är första gången han tar upp jazz, en stor ära för oss, ler Jim belåtet.

Oscar Peterson's Canadian Suite was performed by the Ron Collier Jazz Orchestra at this year's festival and O.P. himself was in attendance, surrounded here by some of the folks who made it possible, Pat Taylor, Jim Galloway, Kris Elgstrand, Arabella Bushnell, and Greg Elgstrand of the AH UM Theatre Workshop. Photo by Barry Thompson.

Böjd sopransax signum

1964 emigrerade Jim till Kanada och slog sig ner i Toronto. –Jag fick inte ta en ton det första året, minns han då vi träffas i direktionsrummet på Down Town Jazz Society, som han leder som artistchef. Detta trots att jag var medlem i det skotska musikerförbundet – ändå ville musikerförbundet här inte släppa in mig.. Sen gick det bättre, han lärer sig med ett skotskbetonat band, Metro Stompera (mainstream). 1979 bildade han den första orkestern i eget namn, Jim Galloways Wee Big Band, där "wee" står för en gimmick: det "lilla stora" bandet. Det var då han började med den berömda böjda sopransaxen. Orkestern består av sex saxar, fyra trumpeteter, tre tromboner och – tack och lov! – fyra komp: "klassiska" piano, bas trummor och gitarr.

Sverige? Ja, gärna!

Jag har hört så mycket gott om Sverige av bl a Clark Terry, att det verkligen skulle vara trevligt med ett gästspel, säger Jim, som också opererar med en mindre sättning: trumpet, trombon, gitarr, trummor, piano, bas. Septetten har turnerat i Schweiz, Österrike och t o m i Australien och så sent som över jul- och nyårshelgerna 98-99 varit "båtband" på lyxkryssningar i Karibiska havet med utgångspunkt i New York.

53 jazzkrogar i Toronto

Jazzen i Kanada står stark, i synnerhet i Toronto som har två stora festivaler - den andra leds av pianisten-kompositören Bill Kingsom dessutom är redaktör för The Jazz Report med en upplaga på 7000 ex. Och i Toronto finns inte mindre än 53 restauranger med jazz på programmet, mestadels pianotrio à la Oscar Peterson, vilken alltså inspirerar musiker trots sin sjukdom och passivitet. Han är en självklar hedersgäst vid alla jazzevenemang. Imponerar gör också den helt oberoende och självförsörjande Canada Jazz Radio Toronto (CJRT) med svaret på vår Leif "Smoke-Ring" Anderson, Ted o'Reilly. Han får 2.000 önskemål om dagen, spelar in fyra miljoner dollars per år (SEK 20 milj.) och har ett imponerande arkiv där jag upptäckte både Svensk Jazzhistoria (Capriceutgåvan häromåret) och skivor med Arne Domnerus och Putte Wickman m fl svenska stjärnor. Varje måndag arrangerar Ted konserter på olika håll i stan, som sedan sänds på lördagen. Dessutom Jazz Scene i etern varje måndag-fredag kl 15-18. Imponerande roligt!

Jim Galloway spelade också vid Ellington konferensen 1987 i Toronto. 1987 års All Star Band bestod av Doc Cheatham, George Kelly, Jim Galloway, Booty Wood, Ray Bryant, Aaron Bell, and Gus Johnson. Tyvärr gjordes inga inspelningar.

THE ANSWERS TO TRIVIAL QUIZ

Answers: Duke=Duke, Paul=Paul, Dumpy=Dumpy, Mex=Mex, Ouentin=Ouentin, Buter=Butter, Freddy=Little Posey, Ray=Floor Show, Ake=Kometen

Duke Ellington kom till Sverige första gången 1939, alltså för 60 år sedan. Duke kom också som bekant att fira sin 40-årsdag i Stockholm. Bertil Lyttkens har varit vänlig att informera oss om två tidstypiska reportage, som skrevs i våra två jazztidsskrifter i april 1939. Orkester Journalen var inne på sin 7:e årgång och hade 1939 Harry Nicolausson som redaktör. Den andra artikeln kommer från Estrad, som startade i januari 1939 och upphörde 1963.

Vi börjar med artikeln från Orkester Journalen nr 4, 1939.

Duke Ellingtons turné

16 dagar i Sverige

Biljetterna ha strykande åtgång

Förra månaden hade O.J. det nöjet att kunna vara den första, som meddelade den glädjande nyheten, att Duke Ellington och hans orkester kommer till Sverige i april för att ge konserter. För att vi skulle få med denna nyhet, blev tidningens utgivning fördröjd en dag, vilket vi emellertid hoppas våra läsare hade överseende med.

Arrangörerna ha haft en hel del svårigheter att kämpa med för att få turnén att gå i lås. De hade hoppats, att Ellington skulle få ge åtminstone en konsert i London, men engelska Socialstyrelsen sade definitivt nej och då måste den delvis upplagda turnéplanen läggas om. Sedan blev det även motigheter i Sverige. Svenska Musikerförbundet inlade nämligen sitt veto mot att Ellington gästspelade i Sverige och Socialstyrelsen beviljade därför inte arbetstillstånd. Musikerförbundets aktion var någon slags repressalieåtgärd mot amerikanska musikerförbundet, eftersom detta hade sökt förhindra att hovkapellet togs med vid operans planerade gästspel i New York.

Detta hände den 22 mars, samma dag som Ellingtons orkester embarkerade på Normandie för att fara till Europa, och man förstår att stämningen var ganska nervös på Reuter & Reuters Musikförlag. Direktör Reutersköld lyckades emellertid få amerikanska ministern att ingripa, varpå saken klarades upp till allas, utom Musikerförbundets, belåtenhet. Det såg mörkt ut ett tag, men nu är det definitivt bestämt att även Sverige får höra Ellington och hans berömda orkester.

Redan i början av mars fick arrangörerna massor av brev och telefonpåringningar från landsorten, som åberopade meddelandet i Orkester Journalen och beställde biljetter till konserterna i Stockholm, vilka äga rum söndagen den 16 april kl. 14.00 och kl. 22.30 e.m. När biljetterna släpptes ut den 24 mars var i det närmaste halva antalet biljetter redan påtvingade. De flesta musiker och jazzintresserade i Stockholm, som vi ha varit i kontakt med, ha köpt biljetter till bägge föreställningarna och äro fast beslutna att gå på alla eventuella extra konserter.

På grund av den stora efterfrågan på biljetter blir det glädjande nog även en andra konsert i Stockholm den 29 april och kanske till och med en tredje den 24, vilket dock ännu ej är bestämt.

Turnéplan är i det närmaste klar och vi återger här, med reservation för ändringar, turnéplanen.

Första konserten i Paris blir särskilt festlig, enär det samtidigt är urpremiär. Ellington får nämligen den höga äran att inviga Europas modernaste och elegantaste teater, Trocadero. Den har kostat 40 miljoner fr. och är en dröm i marmor, guld, sammet och frescomålningar samt rymmer 3000 personer.

Orkestern är 13 man stark förutom Ellington och sångerskan Ivie Anderson och vi återger här orkestermedlemmarnas fullständiga namn och födelseår.

Edward Kennedy "Duke" Ellington, 1899
Otto James Hardwick (altsax), 1904
Cornelius "Johnny" Hodges (altsax), 1907
Albany "Barney" Bigard (tenorsax, klarinett), 1906
Howell "Harry" Carney (barytonsax), 1910
Wallace Jones (trumpet), 1906
Charles "Cootie" Williams (trumpet), 1911
Reginald "Rex" Stewart (trumpet), 1907
Vicente "Juan" Tizol (trombone), 1900
Olin "Lawrence" Brown (trombone), 1907
Joseph "Joe" Nanton (trombone), 1904
Frederick "Fred" Guy (gitarr), 1897
William "Bill" Taylor (bas), 1905
Alexander "Sonny" Greer (trummor), 1899
Ivie Anderson, 1904

Dessutom medföljer två herrar, Robert Jones och Charles Boyd, som bl.a. ha att ta hand om det imponerande bagaget. Att de ha fullt upp att göra förstår man, när endast klädkofferterna äro 38 stycken, vilket tillsammans med instrument och noter gör att bagaget väger omkring 4 ton. Alla äro gifta utom den nya trumpetaren Wallace Jones, men om de medföra sina bättre resp. sämre hälften är inte bekant.

Edward Kennedy Ellington föddes i Washington. Smeknamnet fick han redan i skolan på grund av sin förkärlek för eleganta kläder. På den tiden var hans stora hobby målning, men hans föräldrar älskade musik och insisterade på att han skulle lära sig piano, och därvid blev det. Han fortsatte sina pianolektioner även sedan han slutat högskolan och sitt första engagemang fick han 1916 med Louis Thomas orkester. Därefter spelade han med Russel Woodings och 1923 med Wilbur Sweatmans orkester. Året därpå bildade han sin egen orkester och for till New York. Orkestern, som han kallade för Washingtonians, bestod förutom honom själv av Arthur Whetsol (trumpet), Otto Hardwick (saxofon), Fred Guy (gitarr) och Sonny Greer (trummor) och dessa musiker spelar fortfarande med honom (korr. se not 1).

Till att börja med hade orkestern ingen framgång och ofta hade den knappast till mat för dagen. Den 4 dec. 1927 råkade Irving Mills höra dem och kontrakterade dem ögonblickligen (korr. se not 2). Orkestern utökades till 12 man och fick engagemang på Cotton Club, där den stannade till 1932. Sedan dess har den mest varit ute på turnéer och har spelat i så gott som varenda amerikansk stad. Duke Ellingtons orkester är en av de få, om inte den enda, som har i stort sett samma musiker som när den bildades. Joe Nanton 1927 (korr. -26), Harry Carney 1927, Barney Bigard och Johnny Hodges 1928, Juan Tizol 1929, Cootie Williams 1930 (korr. 1929), Lawrence Brown 1932, Ivie Anderson 1932 (korr. 1931), Rex Stewart 1935 (korr. 1934) samt Bill Taylor 1935.

*TURNÉN BLEV I VERKLIGHETEN KORRIGERAD ENLIGT NEDAN (BERTIL LYTTEKENS).

* Theatre National
* Theatre National

* Majestic Theatre, två konserter
* Gebouw For K. en W., The Hague, Netherlands
* Tivoli Utrecht, Concertgebouw, Amsterdam
* resa till Sverige genom Tyskland
* anlande till Malmö
* Tennisstadion

* K.B. Hallen, två konserter
* två konserter

* Konsert i Musikaliska Akademien vid Nybroplan.
* Aulan, Läroverket, Wäxjö

* Nöjesparken, Varberg
* Tisdag 2 maj avresa till London och åter till N.Y. 10 maj.

Se även artikel i
Bulletin nr 4, 1997.

Sönd.	2 april	Bryssel
Månd.	3 -"-	Paris
Tisd.	4 -"-	-"
Onsd.	5 -"-	vakant
Torsd.	6 -"-	Antwerpen
Fred.	7 -"-	vakant
Lörd.	8 -"-	Haag
Sönd.	9 -"-	Amsterdam och Utrecht
Månd.	10 -"-	resa
Tisd.	11 -"	Malmö
Onsd.	12 -"	Helsingborg
Torsd.	13 -"	Köpenhamn
Fred.	14 -"	Göteborg
Lörd.	15 -"	Husqvarna
Sönd.	16 -"	Stockholm
Månd.	17 -"	Västerås
Tisd.	18 -"	Karlstad
Onsd.	19 -"	Oslo
Torsd.	20 -"	resa
Fred.	21 -"	Örebro
Lörd.	22 -"	Eskelstuna
Sönd.	23 -"	Storvik och Uppsala
Månd.	24 -"	Stockholm ev.
Tisd.	25 -"	Helsingfors
Onsd.	26 -"	Karlskrona
Torsd.	27 -"	Linköping
Fred.	28 -"	Norrköping
Lörd.	29 -"	Stockholm
Sönd.	30 -"	Göteborg
Månd.	1 maj	resa

Ellington har gjort närmare 400 gramofoninspelningar dels under eget namn och dels under olika pseudonymer, såsom: The Washingtonians, Georgia Syncopators, Whoopee Makers, Earl Jackson and his Musical Champions, Traymore Orchestra, The Lumberjacks, Harlem Footwarmers, The Jungle Band, Mills Ten Blackberries, Memphis Hot Shots, Harlem Hot Chocolates, Six Jolly Jesters, Sonny Greer's Memphis Men, The Philadelphia Melodians, Barney Bigard and his Jazzopaters, Johnny Hodges and his Orchestra, Rex Stewart and his Fifty Second Street Stompers, Cootie Williams and his Rug Cutters (not 3).

ASCAP (en av de amerikanska motsvarigheterna till svenska STIM) utdelar varje år pris för årets bästa kompositioner och förra året erhöll Ellington pris för "I Let a Song Go Out of My Heart". Det är tredje gången hans kompositioner bli belönade. Tidigare har han fått pris för "Solitude" och "Caravan".

Större delen av turnén är ju förlagd till Sverige och det blir ovanligt många svenska städer, som få nöjet att höra Ellington. Det kommer säkerligen att hända många intressanta saker utom det ordinarie programmet och om därför någon av våra läsare i de städer Ellington besöker får vara med om något intressant t.ex. en improviserad jamsession eller dylikt, så äro vi givetvis tacksamma för

kommer från Estrad. Artikeln är skriven av Nils Hellström och den hittar Ni på sista sidan av vår Bulletin.

en rapport. De som äro lyckliga nog att vara ägare till en kamera, bör vid dylika tillfällen inte spara på plåtar och blir det någon lyckad bild, ta vi med nöje in den i tidningen.

STOP PRESS!

Ellington har beviljats arbetstillstånd i England och kommer att ge en konsert i London den 5 april, för vilken Jack Hylton står som arrangör (korr. se not 4).

not 1. Arthur Whetsol slutade i orkestern i februari, 1938 p.g.a. sjukdom och avled i april 1940.

not 2. Irving Milles hörde Duke på Kentucky Club redan 1926 och skrev snabbt ett kontrakt med Duke och hans orkester.

not 3. Det fanns även Lonnie Johnsons Harlem Footwarmers.

not 4. Det blev ingen konsert i London. Brittiska musikerförbundet stoppade arbetstillståndet.

Vår andra artikel om Duke Ellington kommer från Estrad. Artikeln är skriven av Nils Hellström och den hittar Ni på sista sidan av vår Bulletin.

DESS-MARKNADEN

Annonsera till försäljning det Ni inte vill behålla, efterlys det Ni önskar av böcker, skivor eller annat jazzrelaterat material.

Men högst 20 enspaltiga rader. Namn och telefonnummer eller e-post obligatoriskt.

Gratis för DESS-medlemmar.

Böcker säljes:

Rodney Dale: The World of Jazz. Phaidon 1980. Inb, sk.omsl. Ill. 192 sid. 125.-
Olle Helander: Ungdomens Jazzkalender. Wennerbergs 1955. Inb. Ill. 80 sid. 100.-
LeRoi Jones: Blues People. Rabén & Sjögren 1974. Hft. 246 sid. 100.-
Erik Kjellberg: Svensk Jazzhistoria. Norstedts 1985. Klot, sk.omsl. Ill. 295 s. 150.-
G.E. Lambert: Duke Ellington. Hörsta 1959. Klot. Ill. 96 sid. 75.-
Charlie Norman: Musikant med brutet gehör. Askild & Kärnekull 1980. Inb, sk.omsl. Ill. 279 sid. 75.-
Paul Oliver: Bessie Smith. Hörsta 1959. Hft. Ill. 94 sid. 75.-
Bo Westin: Säg det med musik - Thore Ehrling och hans orkester. Gidlunds 1987. Inb. 171 sid. 100.-
Monica Zetterlund: Hågkomster ur ett dåligt minne. Månpocket 1992. Hft. Ill. 233 sid. 25.-
V g v Dig till Bo Holmqvist, tel 08-6405758 alt faxa samma nummer eller E-post: bo.holmqvist@telia.com

Skivor köpes:

CD	Duke Ellington	Musica Jazz MJCD 1099
EP	I god kondition med Duke Ellington eller side men	
45-v	"	"
78-v	"	"

Hör av Dig till Bo Haufman, Storgatan 57, 115 23 Stockholm. Tel/fax: 08-6637495.
e-mail: HYPERLINK mailto:bo.haufman@telia.com bo.haufman@telia.com

Skivor sökes:

78-v Max Brüel	Metr B 1058	Maxillary - Whispering	
Arne Domnerus	HMV 7974	American patrol (Uppå källarbacken)	
Arne Domnerus	HMV 8579	Rock around the clock/Laughing in rhythm	Thore Ehrling
	Odeon 3014	Alexander's ragtime band -	Thore Ehrling
	Telef 5266	Vid den gamla kvarnen	
Thore Ehrling	Telef 5281	Yours	
Harlem Kiddies	Odeon 5649	Andalucia - Perdido	
Al Killian	Baronet C5102	St Louis Blues - Big Al	
Kosto Kilroy	Cupol 4253	Oh boy, that's my baby - A wide river	
Kosto Kilroy	Cupol 4255	Tell my why - Trampin'	
Hans Koller	Polydor 60041	Feuerwehr / The talk of the town	
Hans Koller	Polydor 60042	No parking/Two and an angel	
Bruno Laako	Col DY 278	Alexander's ragtime band/Kissa vieköön	
Bruno Laako	Col DY 279	Teeta kahdelle (Tefortwo)/Ruusuhuone (Rose room)	

V g v Dig till Bo Holmqvist, tel 08-6405758 alt faxa samma nummer eller försök e-post: bo.holmqvist@telia.com

April 1939

ESTRAD

Nr 5 Årg. 1

★ TIDSKRIFT FÖR DEN MODERNA DANSMUSIKEN ★

Redaktör och ansvarig utgivare: Nils Hellström

DUKE ELLINGTON

Hade vi inte varit så angelägna om att hålla våra utlovade utgivningsdagar, skulle Estrad redan i förra månaden kunnat bjuda på den sensationella nyheten, att Duke Ellingtons orkester kommer till Europa under april och att vårt land fått huvudparten av konserterna.

Den andra dagen i april smälldes nyheten upp och den blev naturligtvis en bomb. Det finns ingen orkester, som kan mäta sig med Duke Ellington ifråga om popularitet i Europa. Denna popularitet är spridd i de vidaste kretsar och icke endast bland musiker och "fans". Vi har ju fått höra åtskilliga av de amerikanska storheterna på jazzens område under årens lopp, men Ellington kommer säkert att bli prick- en över i:et. Det är nog en ganska allmän uppfattning, att har man fått höra Dukes orkester, så återstår det just inte så mycket att höra inom den här speciella musikformen.

Det är Reuter & Reuter Förlags AB och impressarion Arent Hedenqvist, som gett sig i kast med den gigantiska affären. Estrad har haft ett samtal med dir. Reutersköld, som sann- nerligen haft hektiska dagar. "Affären gjordes upp på fem dagar", berättar dir. Reutersköld. "Vi växlade en hel del telegram men körde fast och för att göra slag i saken ringde jag upp Irving Mills i New York och lyckades få affären uppgjord på stående fot".

Det är ingen liten affär. Orkestern kostar för varje månad 35.000 \$ (not 1) plus fria resor och transporter. På turnén i Europa reser sällskapet i lyx- buss. Det är alltså svindlande siffror

som det rör sig om, och säkerligen kan inte Ellington få ut så mycket i Amerika, men det är ju ett fak- tum, att hans drag- ningskraft är så mycket större i Euro- pa. Hela orkestern med sångerskan Ivie Anderson anländer till Europa den 1 april. Irving Mills anländer en vecka tidigare. Orkestern börjar med en rad konserter i Frankrike, Belgien och Hol- land för att så små- ningom arbeta sig upp till Skandina- vien. Vi meddela här med reservation den skandinaviska tur- nélistan - som synes i något ofullstän- digt skick: (se turnélistan ovan, red.).

*En månads turne i Europa,
varav 20 dagar i Skandinavien. Den dyr-
baraste orkester, som besökt Europa.
2.800 biljetter såldes i Stockholm första
dagen. Köp Er biljett i god tid!*

England visar sig fortfarande som konservatismens högborg. En enda konsert var planerad i London, men arbetsministeriet, eller vad nu instansen ifråga heter, sade blankt nej, trots att musikerförbundet yrkade på att orkes- tern måtte beviljas tillstånd. Höga ved- erbörande minister ansåg tydligen, att konserten skulle inverka negativt på engelska musikers inkomster. Mycket

DUKE ELLINGTON In Hollywood/On the air

djupsinnigt. I varje fall ha nu tusen- tals biljetter till konserterna på konti- nenten reserverats av engelsmän.

Beträffande biljetter, så måste Es- trad här komma med ett välment råd. Underlåt icke att skaffa er biljetter i god tid. När vi talade med dir. Reuter- sköld i mitten av mars hade över 1.000 biljetter reserverats redan i Stockholm, trots att varken konsertdagar eller bil- jettpriser voro fastställda. Stämning- en i Stockholm för dessa konserter kan kallas feberaktig. Orkestern kommer i ordinarie skick: (se ovan, red.).

I nästa nummer av Estrad torde vi inte sakna stoff att skriva om

not 1. Beloppet \$ 35.000 motsvarade år 1939 150.000 kr dvs c:a 4:28 kr för en dollar.